

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Prawdziwa miłość — symbol prawdziwego bycia uczniem Chrystusa

Starszy Michael B. Strong
Siedemdziesiąty

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these

Prawdziwym celem bycia uczniem jest dosłownie stanie się takim, jakim jest Jezus Chrystus.

Prezydent Russell M. Nelson zaprosił nas niedawno, abyśmy „bycie uczniem uczynili najwyższym priorytetem”. To pełne mocy zaproszenie pobudziło mnie do głębokiego zastanowienia się nad moim osobistym byciem uczniem Jezusa Chrystusa.

Bycie uczniem jest świadome

Uczeń jest naśladowcą lub osobą pobierającą naukę od innej osoby. Uczniowie to „czeladnicy”, którzy poświęcają swoje życie, aby upodobnić się do swojego nauczyciela. Tak więc bycie uczniem Jezusa Chrystusa oznacza coś więcej niż tylko wiarę w Jego nauki i doktrynę. Oznacza to nawet coś więcej niż uznanie Jego boskości i zaakceptowanie Go jako naszego Zbawiciela i Odkupiciela — co samo w sobie jest niezwykle ważne.

Prezydent Dallin H. Oaks wyjaśnił: „Podążanie za Chrystusem nie jest przypadkową lub okazjonalną praktyką. Jest to ciągle zobowiązanie i sposób życia, który powinien prowadzić nas o każdej porze i w każdym miejscu”. Bycie uczniem jest świadomą podróżą, którą podejmujemy, aby ulec przemianie dzięki zadość czyniącej ofierze Pana i Jego umożliwiającej działanie mocy. Prawdziwym celem bycia uczniem jest dosłownie stanie się takim, jakim jest Jezus Chrystus — nawet do tego stopnia, że Jego „podobizna [utrwali się na naszych] obliczach”.

Aby być uczniami Pana, musimy celowo naśladować Jego myśli i czyny każdego dnia — na przykład Jego posłuszeństwo, pokorę i cierpliwość. W miarę jak stopniowo włączamy

attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught, “Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and

te atrybuty do naszej osobowości, stajemy się „uczestnikami [Jego] boskiej natury”. Naśladowanie charakteru Zbawiciela jest sednem oddawania Mu czci. Jak nauczał Prezydent Nelson: „Nasza adoracja Jezusa najlepiej wyraża się poprzez Jego naśladowanie”.

Znak prawdziwego bycia uczniem Chrystusa

Spośród wielu boskich atrybutów Jezusa Chrystusa, które mamy naśladować, jeden jest najważniejszy i uosabia wszystkie inne. Tym atrybutem jest Jego nieskalana miłość, czyli prawdziwa miłość. Zarówno prorok Mormon, jak i Apostoł Paweł przypominają nam, że bez prawdziwej miłości „[jesteśmy] niczym”. Czyli, jak zostało objawione Prorokowi Józefowi Smithowi, bez „prawdziwej miłości nic nie[zdziałamy]”.

Sam Zbawiciel określił miłość jako znak lub symbol, po którym można rozpoznać Jego prawdziwych uczniów, gdy oświadczył:

„Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowalem; abyście się i wy wzajemnie miłowali.

Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie”.

Prawdziwa miłość to bogate pojęcie, które może być trudne do zdefiniowania, ale jest łatwo zauważalne przez wszystkich, którzy jej doświadczą. Przewodnik Abyście głosili moją ewangeliją, naucza, że „prawdziwa miłość, podobnie jak wiara, prowadzi do działania”. Rzeczywiście, prawdziwą miłość można opisać jako „miłość w działaniu”. Opis ten stanowi doskonały, podsumowujący wgląd w życie Zbawiciela — On „chodził, czyniąc dobrze”.

Jako naśladowcy Jezusa Chrystusa powinniśmy starać się naśladować sposób, w jaki nasz Mistrz okazywał Swoją nieskalaną miłość bliżnim. Choć Zbawiciel okazuje prawdziwą miłość na wiele sposobów, chciałbym zwrócić uwagę na trzy szczególne wzorce Jego prawdziwej miłości, które łatwo zauważyć u Jego prawdziwych uczniów.

Prawdziwa miłość to okazywanie współczucia

Po pierwsze, Zbawiciel okazywał prawdziwą miłość poprzez współczucie. Podczas Swojej posługi pośród Nefitów, jak zapisano w Księdze Mormona, Pan poprosił ludzi, aby wrócili do

ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the

domu i zastanowili się nad rzeczami, których nauczał, oraz przygotowali się na Jego powrót następnego dnia. Następnie czytamy:

„Mieli łzy w oczach i patrzyli na niego nie-wzruszenie, jakby chcieli Go prosić, by pozostał z nimi trochę dłużej.

I powiedział do nich: Oto moje trzewia są przepełnione współczuciem dla was”.

Współczucie to ta część prawdziwej miłości, która ma na celu złagodzenie cierpienia. Przepełniony współczuciem Pan uzdrowiał chorych i udręczonych pośród ludu. Następnie pobłogosławił ich dzieci, podczas gdy aniołowie zstąpili z nieba i otoczyli je. Wykonał te czułe, pełne miłości gesty i wiele innych, ponieważ „użał się nad [nimi]”.

Służąc jako młody misjonarz w Ameryce Południowej, ja również byłem beneficjentem współczucia pewnego drogiego przyjaciela. Któregoś wieczoru, gdy z moim towarzyszem jechałem do domu naszego prezydenta misji, jakiś młody człowiek na rowerze skręcił nagle przed pojazdem. Stało się to tak szybko, że nie mogłem uniknąć zderzenia. Ten młody mężczyzna zginął na miejscu. Byłem zdruzgotany jego śmiercią. Przerażony i zszokowany okropnością tego, co się właśnie wydarzyło, zostałem aresztowany i zabrany do więzienia. Nigdy nie czułem się bardziej wystraszony i samotny. Z rozpaczą i lękiem myślałem, że pozostanę uwięziony do końca życia.

Kolega z misji, Starszy Brian Kochevar, dowiedział się o wypadku i był przejęty współczuciem. Przyszedł do więzienia i poprosił funkcjonariuszy, aby pozwolili mu zostać ze mną w celi, abym nie był sam. Cudem się zgodzili. Do dziś odczuwam głęboką wdzięczność za akt Chrystusowej miłości tego ucznia Chrystusa, który uspokoił mnie, pocieszył i dodał mi otuchy w największym strapieniu w moim życiu. Jego miłosierne współczucie było wymownym symbolem jego bycia uczniem Chrystusa. Jak zauważył Prezydent Nelson: „Jednym z najprostszych mierników prawdziwego naśladowcy Jezusa Chrystusa jest to, z jaką dozą współczucia traktuje on innych ludzi”.

Prawdziwa miłość to czynienie posługi w niewypowiedzianej potrzebie

Innym przykładem tego, jak Zbawiciel okazuje swoją miłość, jest Jego zaangażowanie i posługa na rzecz niewypowiedzianych potrzeb

man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the

innych osób. Człowiekowi, który przez 38 lat był chromy i nie miał nikogo, kto mógłby mu pomóc, Pan przywrócił zdrowie i zachęcił do prawego życia. Kobiecie przyłapaną na cudzołóstwie zaoferował nadzieję i pocieszenie, a nie potępienie. Sparaliżowanemu, który został opuszczony do Pana z dachu, zaoferował On przebaczenie grzechów, a nie tylko uleczenie ciała.

Kiedy zostałem powołany do służby jako biskup, szóstka naszych małych dzieci sprawiała, że spotkania sakramentalne stały się wyzwaniem dla mojej żony, Cristin, która musiała radzić sobie z nimi sama, podczas gdy ja siedziałem na podium. Jak możecie sobie wyobrazić, nasze dzieci nie często chciały siedzieć spokojnie. Zauważywszy sytuację, dwoje członków naszego okręgu — John i Debbie Benich — w każdą niedzielę zaczęło siadać obok niej, aby jej pomóc. Ich życzliwość trwała przez lata, a oni stali się przyszywanymi dziadkami naszej rodziny. Podobnie jak Pan, tych dwoje uczniów zauważyło niewypowiedzianą potrzebę i działało z miłością — był to wyraźny symbol ich bycia uczniami Chrystusa.

Prawdziwa miłość to pomaganie bliźnim na ścieżce przymierza

Wreszcie, doskonała miłość Zbawiciela nakierowana jest na umożliwienie wszystkim dzieciom Boga wypełnienia naszego boskiego potencjału, abyśmy mogli „[uczestniczyć] w Jego zbawieniu i mocy Jego odkupienia”. Gdy stajemy się bardziej podobni do naszego Mistrza, nasze pragnienie pomagania braciom i siostram na ścieżce przymierza naturalnie wzrośnie.

Na przykład możemy podnieść na duchu i zaprzyjaźnić się z tymi, którzy czują się urażeni lub zapomniani, witać serdecznie tych, którzy są nowi w naszej kongregacji, lub zaprosić przyjaciół do oddawania z nami czci Bogu na spotkaniu sakramentalnym — na przykład w nadchodzącą Wielkanoc. Istnieją niezliczone sposoby zachęcania bliźnich do rozwoju i pomagania im w tym, jeśli świadomie i z modlitwą szukamy pomocy niebios, aby mieć oczy, by widzieć, i serce, by czuć to, co Jezus Chrystus widzi w nich i co czuje wobec nich.

Pomaganie bliźnim na ich ścieżce przymierza może przybrać formę niekonwencjonalnego aktu służby. Podczas mojego obecnego zadania na Filipinach poznałem rodzinę Agamata.

Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that "[the Agamatas'] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!"

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that "God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee."

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson's invitation to prioritize our discipleship. May we "pray unto the Father with all the energy of heart" to "be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him" because we will carry a sign of true discipleship, which is "charity ... the pure love of Christ."

Zostali oni ochrzczeni w 2023 roku, a następnie z niecierpliwością ustalili datę zapieczętowania rodziny w pobliskiej Świątyni Urdaneta na Filipinach. Jednak tuż przed wyjazdem tej rodziny w rejon uderzyło kilka tajfunów. Brat Agamata, rolnik uprawiający ryż, nie był w stanie zasadzić roślin podczas burz. Kiedy burze w końcu minęły, musiał szybko zasadzić ryż, bo ziemia była nasiąknięta wodą — to idealne warunki do sadzenia. Niestety, wyjazd do świątyni trzeba by było przełożyć.

Dwoje uczniów Chrystusa, Starszy i Siostra Cauilan, wraz z trzema młodymi misjonarzami, usłyszeli o trudnościach rodziny Agamata i zaoferowali pomoc, mimo że nie mieli doświadczenia w uprawie ziemi. Pracując w palącym słońcu, pomogli sadzić ryż, umożliwiając Agamatom dokończenie zadania i planowy wyjazd na zapieczętowanie w świątyni. Starszy Cauilan zauważył: „Twarze [Agamatów] promieniały, gdy widzieliśmy ich ubranych na biało w domu Pana. Radość, jaką odczuwaliśmy, czyniąc im posługę, jest nieporównywalna z niczym innym!”

Agamatowie cieszą się teraz bogatymi błogosławieństwami zapieczętowania jako wieczna rodzina, ponieważ kilkoro uczniów Chrystusa, którzy byli przepełnieni prawdziwą miłością — symbolem ich uczniostwa — postanowiło pomóc swoim braciom i siostram na ścieżce przymierza.

Bracia i siostry, bycie uczniem Jezusa Chrystusa jest jedynym sposobem na osiągnięcie trwałego szczęścia. Jest to ścieżka wypełniona świadomymi i celowymi aktami miłości wobec bliźnich. Chociaż ścieżka bycia uczniem Chrystusa może być trudna i wymagająca, a czasami możemy mozolić się na niej i upadać, pociesmy się tym, że Bóg o nas pamięta i pragnie nam pomóc za każdym razem, gdy próbujemy. Izajasz przypomina nam: „[Bóg ujmie was za waszą] prawicę i [mówi do was]: Nie [bójcie] się, Ja [was] wspomogę!”

Pamiętając o tym zapewnieniu od naszego Ojca w Niebie, gorąco modłę się, abyśmy mogli pójść za zaproszeniem Prezydenta Nelsona, żeby priorytetowo traktować nasze bycie uczniem Chrystusa. Obyśmy „[modlili się] do Ojca z całym zapalem serca, aby przepełniła [nas] ta miłość, którą zsyła On na wszystkich, prawdziwie naśladowujących Jego Syna, Jezusa Chrystusa [...], a gdy ukaże się, abyśmy byli jak On”, ponieważ nosimy znak prawdziwego bycia uczniem, czyli „[prawdziwą] miłość [...], nieskalaną [miłość]

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

Chrystusa”.

Świadczę, że Jezus Chrystus jest naszym żywym, chwalebnym Zbawicielem, Odkupicielem, Wzorem i Przyjacielem. W imię Jezusa Chrystusa, amen.